



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobců: a) **Z. E.**
b) **JUDr. A. V.**
oba zastoupeni advokátkou Mgr. Annou Vlčkovou
sídlem Žižkova 602/2, 741 01 Nový Jičín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: i) **Bc. I.P.**
zastoupena Ing. arch. T. K.

ii) **CETIN a.s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2023, č. j. MSK 114913/2022, ve věci
povolení stavby,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci a) a b) (a dále v postavení žalobců též D. E. a Ing. M. J.) se žalobou ze dne 10. 8. 2023 domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 114913/2022 ze dne 8. 6. 2023, jímž bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín č. j. MUNJ-48445/2022/ÚPSŘ-Pon ze dne 6. 6. 2022. Prvostupňovým rozhodnutím byla na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení i) povolena stavba „Novostavba rodinného domu včetně inženýrských sítí na pozemku p. č. st. X, p. č. XA v k. ú. X“. Jedná se o objekt situovaný do proluky mezi stávající smíšenou zástavbu, obsahující bytové jednotky a komerční prostory.
2. Žalobci namítali, že správní orgány učinily skutkové závěry na základě nesprávného hodnocení důkazů a nedostatečně se vypořádával s námitkami účastníků řízení. Stavební úřad pochybil, když nejednal na místě samém. Nevyhodnotil řádně skutečnost, že stavba bude vystavěna na skládce stavebního odpadu, s čímž souvisí problém odtokových poměrů a vydláždění zbytku pozemku. Správní orgány se opíraly o nerelevantní hydrogeologický posudek. Namítli dále nedodržení norem pro zástavbu proluk, a problém otevřeného průjezdu, kterým bude dosavadní klidová zóna ve dvoře domovního bloku zatížena exhalacemi. Žalobci se nedomáhali změny projektu, jak jim stavební úřad podsouvá. Žalobci požádali též o přiznání odkladného účinku žalobě.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 16. 10. 2023 navrhl žalobu zamítnout, přičemž pro korelaci žalobních a odvolacích námitek odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a dále se stručně vyjádřil k žalobním bodům. K námitce založení stavby na navázce stavební suti uvedl, že novostavba je založena stejné rovině, jako ostatní domy; původ povrchu pozemku není určitelný s ohledem na to, že k demolici na místě došlo asi roku 1982. Pokud se týče odtokových poměrů, odvolal se na hydrogeologický posudek. Stavba odpovídá pravidlům pro zaplňování proluk, čemuž odpovídá i i souhlasné závazné stanovisko úřadu územního plánování. Pokud se týče imisí způsobených otevřeným průjezdem a parkováním vozidel, tyto nepřekračují míru přiměřenou poměrům.
4. Osoby zúčastněné na řízení se k věci samé nevyjádřily.
5. Usnesením soudu č. j. 25 A 44/2023-48 ze dne 5. 10. 2023 byla odmítnuta žaloba D. E. a zastaveno řízení ve vztahu k Ing. M. J.
6. Usnesením soudu č. j. 25 A 44/2023-62 ze dne 31. 10. 2023 nebyl přiznán žalobě odkladný účinek.

7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
8. Pokud se týče skutkového stavu, soud zjistil, že zúčastněná osoba i) podala již roku 2020 žádost o povolení stavby polyfunkčního domu na shodných pozemcích, avšak řízení bylo zastaveno. Nyní posuzované správní řízení bylo zahájeno na žádost stavebnice zúčastněné osoby i) podané dne 27. 12. 2021 u Městského úřadu Nový Jičín. Jednalo se o žádost o vydání společného povolení pro shora popsany stavební záměr. Záměr zahrnoval objekt nepodsklepeného rodinného domu členitého půdorysu, obsahujícího dvě bytové jednotky a komerční prostory, dále doplnění oplocení a zpevněných ploch se vznikem tří parkovacích stání. Projektovou dokumentaci ověřil autorizovaný architekt Ing. arch. T. K. Opatřením ze dne 13. 1. 2022 oznámil zahájení společného řízení účastníkům řízení a dotčeným orgánům. Námitky proti projednávané stavbě uplatnili manželé D. a Z. E., JUDr. A. V., Ing. J. Š., Ing. M. J. Na základě námitek vyzval stavební úřad stavebnici k doplnění podkladů. Následně rozhodnutím ze dne 6. 6. 2022 předmětnou stavbu povolil. Prvostupňové rozhodnutí napadli včasnými odvoláními JUDr. A. V., Z. E. a Ing. M. J. V návaznosti na odvolání Z. E. požádal žalovaný o potvrzení nebo změnu koordinovaného závazného stanoviska orgánu ochrany přírody; závazné stanovisko bylo potvrzeno. Napadeným rozhodnutím ze dne 8. 6. 2023 žalovaný všechna odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
9. S ohledem na obdobnost žalobních námitek s námitkami vznesenými v průběhu správního řízení soud předně odkazuje na obsah napadeného a prvostupňového rozhodnutí, s nimiž se ztotožňuje a která pokládá za rozdílná od žalobců za přezkoumatelná a věcně správná. V podrobnostech na ně soud žalobce odkazuje (k uvedenému postupu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 75/2005-130 ze dne 27. 7. 2007).
10. Pokud se týče námitek, že stavební úřad nejednal na místě samém, pak soud nepovažuje tuto skutečnost za pochybení, neboť stavební úřad konal na místě samém šetření dne 28. 7. 2020 v rámci řízení o předchozí žádosti žalobkyně. Žalobci neuvedli, co se na místě samém podstatně změnilo, resp. jaké skutečnosti stavebnímu úřadu neznámé by při jednání na místě samém vyšly či mohly vyjít najevo. Znalost stavebního úřadu o místních poměrech nebyla zpochybněna. Byly tak splněny podmínky pro upuštění od ohledání či jednání na místě dle § 94m odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, v rozhodném znění.
11. Pokud se týče námitek, že bylo třeba odstranit navážku suti a vyrovnat terén, soud poukazuje na to, že z projektové dokumentace vyplývá, že stavba (nepodsklepená) je založena na stejné rovině jako okolní zástavba. Pokud se týče terénu, nejedná se o viditelnou navážku suti, ale o pozemek, kde došlo v 80. letech k demolici stavby, přičemž její zbytky nejsou v terénu patrné.
12. Pokud se týče odtokových poměrů, žalobci poukazovali na to, že mobilní nádrž na dešťovou vodu svědčí o nedostatečnosti odtokových poměrů, že nebylo vysvětleno, jak se voda dostane do pojízdné jímky nad terénem, že v důsledku vydláždění bude docházet k zaplavení

dvora, že při rozhrnutí demolovaného domu mohlo dojít ke kontaminaci nebezpečnými odpady, nebyla provedena tlaková izolace domu žalobkyně b); hydrogeologický posudek je dle žalobců vadný, neboť nebyl proveden vrt. K tomu soud uvádí, že je věcí zpracovatele posudku jakožto odborníka vyhodnotit, zda je nutné provést vrt, nebo lze vycházet z archivní sondy v blízkosti předmětného pozemku, jak se to stalo v nyní projednávaném případě. Žalobci vznesli proti posudku toliko laické námitky, třebaže jim nic nebránilo obrátit se na odborně způsobilou osobu a zajistit její stanovisko, přičemž s ohledem na povahu podzemních vod pro toto stanovisko není nutné provádět vrty na cizím pozemku (v nyní projednávané věci na pozemku stavebnice), ale je možno vycházet ze situace na pozemcích sousedících, které jsou ve vlastnictví žalobců. Hydrogeologický posudek jako takový ostatně žalobci ani výslovně nenapadali v odvoláních, ač jim v tom nic nebránilo. Soud proto považuje všechny námitky proti posudku a jeho obsahu za nedůvodné. Mobilní nádrž sama o sobě nic nevypovídá o odtokových poměrech, stejně tak jímka k zachycení dešťových vod, které jsou přepadem odváděny do jednotné kanalizace (k umístění jímky ve vztahu k výši terénu a termínu „pojízdnosti“ se jasně vyjádřil již prvostupňový orgán ve svém rozhodnutí na str. 28, což žalobci zcela ignorují). O úpravě pozemku po demolici předchozí stavby nebylo nic konkrétního zjištěno; i pokud by se půdě nacházely zbytky předchozí stavby, které by ji mohly kontaminovat, z námitek žalobců není zřejmé, jak by mohla dle jejich představ novostavba negativní vlivy spojené s touto kontaminací umocnit. Předmětem posuzování v nyní projednávané věci je totiž jen povolený stavební záměr, nikoli terénní úpravy proběhlé v minulosti.

13. K námitce, že není pravdou, že by se domáhali změny stavby v řízení (což není možné), žalobci neuvedli, jak tím byli dotčeni ve své právní sféře.
14. K námitce, že nedošlo k dodržení předpisů platných pro zástavbu proluk, kdy novostavba se vymyká okolní zástavbě svou hmotností, rozsáhlostí, členitostí a rozlohou, soud uvádí, že se jedná o obecné námitky, které navíc nekorespondují s obsahem projektové dokumentace, z níž plyne, že stavba nijak nevybočuje z charakteru stávající zástavby, zejména nepřekračuje výškovou hladinu okolní zástavby, kdy v případě štítových stěn výškově představuje „mezistupeň“ mezi bezprostředně sousedícími stavbami. Ostatně i závazné stanovisko nadřízeného správního orgánu č. j. MSK 121047/2022 ze dne 2. 11. 2022 konstatuje, že záměr novostavby je z hlediska ovlivnění ochrany krajinného rázu únosný. Pokud se týče vlivu na sousední stavby, odkazuje soud zejména na studii týkající se oslunění a příslušné pasáže napadených rozhodnutí.
15. Pokud se týče průjezdu a parkovacích míst a jejich vlivu na zatížení dvora exhalacemi, případně snížení komfortu při využití dvora, pak soud jednak uvádí, že neexistuje subjektivní právo na konzervaci stavu v území (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 49/2007-191 ze dne 12. 9. 2008); vlivy stavby jsou zde vždy, je třeba hledět pouze k míře jejich únosnosti. Navíc lze souhlasit i s názorem žalovaného, že stavba představuje určitou bariéru ve vztahu k hlukovým a pachovým imisím z ul. Sokolské, plnící funkci hlavního „průtahu“ městem Nový Jičín. Parkovací místa jsou zřízena na pozemku stavebnice, který byl charakterizován jako zbořeniště, byl tedy určen k zástavbě, a umístění těchto parkovacích míst je v souladu se zásadami pro jejich umísťování v zastavěném městském prostředí. Počet těchto míst sám o sobě vylučuje mimořádné zhoršení ovzduší či hluku předmětného dvora.

16. Žádná ze žalobních námitek tedy nebyla shledána důvodnou, a soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. Výrok o nákladech řízení účastníků je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.
18. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť soud jim neuložil v řízení žádnou povinnost ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 3. července 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu